

SABSAY

TRUST ME IF YOU CAN'T

20. Maj - 2. Juli 2016

Sabsay, det nye 'art space' i hjertet af København, åbner med en gruppeudstilling, som præsenterer en række samtidige kvindeportrætter, udført i forskellige medier: Video, maleri, animeret tegning, deltagerinddragende live videoinstallation, virtual reality, fotografi og skulptur. Udstillingen består af seks værker i en sammensætning af både etablerede og spirende kunstnere. Fokus er kvindelig identitet i en samtidig kontekst, eksponeret gennem prismet af ny mediekunst sidestillet med traditionelle teknikker.

Værkerne i udstillingen udforsker således kvindelighedens natur og bidrager hver især til det gådefulde billede af en kvindeskikkelse. Udstillingens titel fremkalder fornemmelsen af, at vi sjældent formår at se kvindesjælens mange nuancer, fordi vi altid kun ser de blotte repræsentationer i stedet. Kinder Album spiller med sit værk Effective Reflection på dette evigtgyldige tema omhandlende repræsentation og selvrepræsentation – at se og blive set. Værkets medie, live deltagerinddragende installation, tillader en frihed i forhold til temaet ved at udfolde sig spontant og uforudsigeligt.

Udstillingen reflekterer over, hvordan kvindens identitet til alle tider er blevet skabt og opretholdt, og fremhæver herigennem identitetens skrøbelighed. I Christoph Schmidbergers maleri *Resist Me – That's All I Need*, repræsenterer den hvinende søde skønhed et billede på komplet sårbarhed og overgivelse. Gennem maleriets omhyggeligt udførte overflade opnås en fotografisk naturalisme. Mens Schmidbergers intime scene viser en overfladisk og selvoptaget livsstil, som præger den vestlige verden i dag, opsluger Tracey Emins iøjnefaldende animerede videoinstallation *Those Who Suffer Love* beskueren i en kvindes tidløse, rå, følelsesmæssige klimaks.

Tao Huis video, *The Dusk of Teheran* genskaber en dialog, som oprindeligt blev opført af popsanger og skuespiller Anita Mui fra Hong Kong til hendes sidste koncert, en måned før hun mistede livet til kræft. Som mange af Taos værker konfronterer dette visuelt poetiske værk beskuerne med deres forudfattede idéer om kultur og identitet og lægger op til refleksion over vores egen kulturhistorie, levevis og sociale identitet, samt forskellen på kvinders muligheder i én kultur versus en anden. Simone Leighs kvindebuste *Untitled V (Anatomy of Architecture series)* behandler ligeledes den kulturelle påvirkning af opfattelsen af kvinden samt de stereotypiseringer, der er forbundet hermed.

Kultur, eller snarere kulturens sammenbrud, tematiseres i Julia Beliaevas digitale værk *The Last Human Mother and Baby*. Med udgangspunkt i Henri Rousseaus junglescene *Den sultne løve kaster sig over antilopen fra 1905*, er løven og antilopen blevet forvandlet til et postapokalyptisk scenarie, hvor en mor og hendes barn er ladet alene tilbage i en dystopisk verden. Gennem virtual reality-udstyr inviteres beskueren ind i et primitivt todimensionelt digitalt rum, hvor et glat plasticudtryk afspejler den digitale teknologis primitive begyndelse og overvejer kvindens oprindelse. Beliaeva benytter dette teknologiske greb til at stille beskueren ansigt til ansigt med ur-stadiet i en evige cyklus af livets genfødsel, hvor morens fundamentale instinkt for at beskytte sit barn er den eneste måde at opretholde livet på.

Moderinstinktet ses fra en radikalt anderledes vinkel i Mille Kalsmoses værk. Kunstneren mistede sin mor tidligt i sit liv, og er derfor kun i teorien i stand til at forstå både tilstedeværelsen af en moderskikkelse i livet og det, selv at være en mor. Ved at få forskellige kvinder til at erstatte rollen som sin mor, bliver Kalsmose i stand til at udforske mor-datter-forholdet, som hun aldrig selv har haft, og genskaber på denne måde den manglende del af sin identitet.

Ingen fortælling, analyse eller sammenligning, men kun et flygtigt udtryk. Intimitet, mørke, smerte, tomhed, følelser, tårer, absurditet, uselvsk kærlighed, den dybeste afgrund og den højeste himmel. Alle disse er portrætter af enhver kvinde. Og dog, som med isbjerge, forbliver deres fulde kraft og væren skjult for at vække vores beundring, men på ingen måde vores tillid.

Åbning

20. Maj 2016

15.00 – 17.00 Forhåndsvisning for pressen

17.00 – 19.00 Forhåndsvisning for offentligheden

Store Strandstræde 19, 1255 København K

Torsdag – Lørdag 12.00 - 18.30 eller efter aftale

www.sabsay.com Tel: +45 31 41 96 15

Pressehenvendelser

For yderligere information om udstillingen, kontakt Masha ved SABSAY.

www.sabsay.com Tel: +45 31 41 96 15

SABSAY

Med fokus på spirende kunst bestræber Sabsay sig på at bringe 3 til 5 udstillinger til København hvert år, med det formål at berige den danske kunstscene med nye navne og praksisser og at opfordre til fællesprojekter mellem internationale og lokale kunstnere og kuratorer. Sabsay værdsætter høj kvalitet på et professionelt niveau og præsenterer kunst, der tjener som et instrument for forandring. Delikate udvalg af kunstværker forvandles til beskeder med kraftfuldt indhold og fremmer en verdensomspændende dialog. Vores mission er at skubbe grænserne, vende tingene på hovedet, at bryde mønstrene i udforskningen af det ukendte.

Kunstnerbiografier

Kinder Album (1982)

Baseret i Lviv i Ukraine, arbejder Kinder Album med tegning, maleri, grafik, street art, fotografi, video og installation. Hendes nyligste udstillinger inkluderer The Tramp og L'albatros mon amour i Jujooceanija, Kotor, Montenegro, begge i 2016, Pinchuk Art Centre Short List Exhibition, Kiev og soloudstillingen, Anamnesis i galleriet Piekno Panie, Lublin, Polen i 2015. I 2012 opstod pseudonymet Kinder Album som en del af et igangværende virtuelt kunstværk. Kunstneren beskriver Kinder Album som "en samling af intentionelt primitive tegninger, visende fortællinger, som de ville se ud, hvis et barn skulle fortælle dem til de voksne". Nøgne kroppe stilles sårbare for beskuerens blik. Hovedtematikkerne er sex og død; livets rå essens.

Julia Beliaeva (1988)

Julia Beliaeva bor og arbejder i Kiev i Ukraine. Gennem keramik, fotografi, digital kunst, installation og maleri sætter hendes værker spørgsmålstegn ved menneskets natur: Hvordan kan det være, at mennesket, selv i lyset af globalisering, overbelastning af information og miljøkrise, stadig bekymrer sig om skønhed og evighed? Beliaeva er uddannet ved National Institute of Applied Art and Design of Mychailo Boychuck og New Art School, "Media Art for Practioners" i Kiev, Ukraine, og graduerede i 2013 med en kandidatgrad i grafisk design. Hendes værker har været udstillet ved en række gruppeudstillinger i Ukraine og på soloudstillingen "...The Last" ved Bereznitsky Aesthetics Project i Kiev, 2015.

Tracey Emin (1963)

Siden sine studier ved Maidstone College of Art og Royal College of Art i London, har Tracey Emin vundet international anerkendelse. Hendes værker spænder over tegning, maleri, video, installation, fotografi, skulptur og broderi, og indeholder både tragiske og humoristiske elementer, inspireret af begivenheder i hendes liv. Med en klar seksuel attitude er indholdet i Emins værker ofte provokerende. Gennem traditionelt håndarbejde udforsker Emin kvindeverdenen og gør, med en feministisk dagsorden, 'det personlige politisk'. Emins værker, i form af både maleri, tegning, neon, installation og skulptur, har været udstillet i solo- og gruppeudstillinger i

Holland, Tyskland, Japan, Australien og Amerika. Blandt mange udmærkelser er Emin blevet udnævnt til æresdoktor ved Royal College of Art i London, efter at have repræsenteret Storbritannien på den to og halvtredsindstyvende Venedig Biennale i 2007, en Doctor of Letters fra University of Kent og en Ph.d. fra London Metropolitan University i 2008. I maj 2011 havde Emin en større soloudstilling på Hayward Gallery i London.

Tao Hui (1987)

Tao Hui er født i Yunyang, Chongqing i Kina. I 2010 graduerede han fra Sichuan Fine Arts Institute, afdelingen for oliemaleri i Chongqing. Hans værker fokuserer på kultur og identitet gennem forskellige medier såsom video, objekter og installation. Taos signaturtilgang til sine værker er at skabe bizzarre og overdrevne scener og metaforer for derigennem at udfordre urbaniseringens og den hegemoniske tænkings principper. Gennem værkerne, som ofte er provokerende, dog oplysende, og altid indgyder en stærk følelsesmæssig effekt af "forskydning", inviteres beskuerne til at konfrontere deres egen kulturhistorie, levevis og sociale identitet. I 2015 blev Tao tildelt førsteprisen ved '19th Contemporary Art Festival Sesc_Videobrasil: Southern Panoramas', São Paulo i Brasilien. Hans seneste udstillinger inkluderer flere gruppeudstillinger i Paris, Teheran, Shanghai, Guangzhou, Beijing, Istanbul og São Paulo, og tre soloudstillinger i Kina. Tao Hui bor og arbejder i øjeblikket i Beijing, Kina.

Mille Kalsmose (1972)

Mille Kalsmose er født i Horsens i Danmark, men arbejder nu fra sin base i København og New York. Gennem konceptuel installationskunst i forskellige medier såsom fotografi, video, lys, lyd og fysiske objekter og undersøger Kalsmose måden, hvorpå identitet konstrueres - hvordan et 'jeg' skabes i relation til andre. Kalsmose har en kandidatgrad fra UAB i Barcelona fra 2009 og har studeret ved School of Visual Arts, New York indtil 2015. I øjeblikket arbejder hun i New York ved Residency Unlimited og på et projekt, som skal udstilles ved Fundación NMAC, Montonmedio og Fundación Valentín de Madariaga i Sevilla i 2016. Kalsmoses nyligste udstillinger tæller gruppeudstillinger i bl.a. InCube Art Space og Chelsea Residential, New York, 2015, School of Visual Arts, SVA, New York 2012, Copenhagen Art Fair, Gallery Rohde Contemporary i København, 2011, Chelsea Art Museum, New York, USA, Galeria Ajolote Arte Contemporaneo, Guadalajara, Mexico, Museu D'Art Contemporani i Spanien, 2009, Gallery Karsi sanat Calismalari, Istanbul, Museum of Arts and Crafts, Hygo, Japan og Zaim Gallery, Kanagawa, Japan, 2008 og soloudstillinger i Kuben, Horsens, 2015 og Horsens Kunstmuseum, i Horsens, 2014, Centre de Imagen, Barcelona, Cataluña 2013, Traneudstillingen i København, 2012 og WAS-Wonderland Art Space 2009 i København. Kalsmose er blevet tildelt legater af Statens Kunstfond i 2014, 2013 og 2008, og Ajuntament de Barcelona 2014, New York State Council of the Arts 2008, New York City Department of Cultural Affairs 2008.

Simone Leigh (1968)

Med base i Brooklyn i New York skaber Simone Leigh skulpturer i blandede medier, videoer og installationer orienteret omkring hendes interesse for afrikansk kunst, etnografisk forskning, feminisme og performance. Hendes praksis er en løbende objektbaseret udforskning af den sorte kvindes subjektivitet med udgangspunkt i sin egen identitet som afroamerikansk kvinde. Uddannet i filosofi og oplært i vestafrikanske og indianske traditioner inden

for keramik, laver hun kvindebuster og skulpturer bestående af genstande såsom porcelænsnegleskaller og madbananer, der har tjent som stand-ins i stereotypiseringen af den sorte krop. Leigh har udstillet internationalt bl.a. ved PS1/MoMA; The Walker Art Center, The Studio Museum i Harlem, Yerba Buena Center for the Arts, The Kitchen; Tilton Gallery; Contemporary Museum of Art Houston; Sculpture Center; Kunsthalle Wien; L'Appartement22 i Rabat, Marokko; Andy Warhol Museet i Pittsburgh; og AVA Gallery i Cape

Christoph Schmidberger (1974)

Den østrigskfødte kunstner Christoph Schmidberger arbejder med maleri, tegning og installation. Han har taget sin uddannelse ved Higher Technical College of Graphic Art i Graz i Østrig og ved kunstakademiet i Wien, hvorfra han graduerede med en MFA i maleri i 1998. Schmidbergers malerier skildrer ofte venner eller bekendte i en række hjemlige situationer med et strejf af erotik og selv-involvering i de portrætterede. Narcissisme, succes og intimitet udgør de underliggende temaer i Schmidbergers værker, som er blevet udstillet internationalt i gruppe- og soloudstillinger i Belgien, Australien, Spanien, Schweiz, Tyskland, Sydkorea, Italien, England og USA.